

*Blagor človeku,
čigar moč je v tebi,
v njegovem srcu so ceste.
Ps 84, 6*

Vsebina

- Uvod
- **Osrednja tema: ZASTAVLJANJE CILJEV - 1. DEL**
- Utrinek: Orlič
- **Medsebojni odnosi: LOČITEV JE LAHKO TUDI REŠITEV**
- **Odmevi: Srčkova pešpot po E6**
Romanje na Sv. Višarje
- Program dela skupine SRCE v šolskem letu 2006/2007
- Koledar prireditvev
- Oglasi, obvestila

Uvod

Vstopamo v četrto šolsko leto delovanja. Kot vsako leto, polni idej in načrtov. Pripravili smo vrsto dejavnosti v upanju, da bo vsakdo izmed članov skupine SRCE našel kaj primerne zase, da nas bodo srečanja, delavnice, skupni izleti in duhovne vaje povezovali in nas notranje bogatile ter nam dajale novih moči za življenje in delovanje. Skupina je postala zelo velika, zato nameravamo v tem šolskem letu v Ljubljani razširiti srečanja še na dodatno skupino, ki bo domovala pri sestrah uršulinkah v Ljubljani.

Povečevanje zanimanja za naše dejavnosti nam daje novih moči, saj smo očitno na pravi poti. Dejstva, da je skoraj tretjina zakonov razvezanih, ni mogoče spregledati in zato se kaže tudi potreba po delovanju tovrstnih skupin. Sledimo ciljem, da bi lahko delovale po dekanijah, zato bo letos v okviru Šole za poslanstvo organiziran celoletni program za voditelje cerkvenih občestev. Želimo si več zanimanja duhovnikov, saj je delovanje skupin za razvezane v okviru Cerkve smiselno le, če so na srečanjih prisotni duhovniki ali redovnice.

Dragi bralci in člani skupine Srce, želim vam duhovno bogato in uspešno leto in upam, da boste še naprej dejavno sodelovali in se vključevali v razne dejavnosti ter s svojimi predlogi in idejami tudi v prihodnje bogatili delovanje skupine.

Helena

... Vaše vsakdanje življenje je vaše svetišče in vaša vera.

Ko vstopate vanj, ponesite s seboj svoje bitje.

Ponesite plug in tnilo in kladivo in lutnjo, predmete, ki ste jih napravili iz nuje ali v svoje veselje.

Kajti v sanjah se ne morete niti povzpeti nad vaše dosežke niti pasti pod neuspehe.

In s seboj popeljite vse ljudi;

Kajti v češčanju ne morete niti leteti nad njihovimi upanji niti se ponižati pod njihov obup.

In če želite spoznati Boga, si ne belite glave z reševanjem ugank.

Poglejte okrog sebe in videli ga boste, kako se igra z vašimi otroki.

In pogledajte v nebo; videli ga boste, kako potuje na oblakih, kako širi roke v blisku in sestopa v dežju.

Videli ga boste, kako se smeje v cvetju, se nato dvigne in niha z rokami v vejevju dreves.

Kahlil Gibran, Prerok

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče sv. Jožefa, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

„Največja nevarnost za večino od nas ni v tem, da so naši cilji previsoki in jih zato ne dosežemo, ampak v tem, da so prenizki in jih zato dosežemo.“ (Michelangelo)

„Najbolj čudna skrivnost na tem svetu je, da postaneš to, o čemer razmišljaš.“ (Earl Naghtingale)

Preprost postopek, ki ga je treba izvesti, preden začneš kakršno koli dejavnost (dieta, hujšanje, molitev, duhovne vaje, delo)

Preden kar koli storiš (tečeš kilometer, telovadiš, delaš, hujšaš, moliš), se moraš držati preprostega postopka. Če ga boš uspešno opravil, bo vse drugo lahko. Če boš ignoriral ta postopek, kar večina ljudi dela, si obsojen na neuspeh, ne glede na to, česa se boš lotil, in ne glede na to, kako močno se boš trudil. Odločilni prvi korak je postavljanje ciljev.

O tem je že zelo veliko napisanega. Na ignacijanskih duhovnih vajah je na začetku vsake molitve prošnja za to, kar hočem in želim. Pred vsako dejavnostjo je tudi vrnitev v pravi namen - v glavni cilj - znotraj katerega potem poteka prizadevanje za vse majhne in vsakodnevne cilje. A kljub vsemu temu in nešteti moderni literaturi o tej temi se večina ljudi nikdar točno ne odloči, kaj hoče in želi. Nekateri posvetijo svojim ciljem le približno misel, nikdar je ne določijo ter svojih sanj in želja ne zapišejo. „Večina ljudi“, pravi Denis Waitley, avtor uspešnice *Psihologija zmagovanja*, „uporabi več časa za načrtovanje zabave, za branje časopisa ali za pripravljanje seznama za miklavževanje, kakor za načrtovanje svojega življenja.“ Zig Ziglar, specialist za postavljanje ciljev in eden najbolj cenjenih ameriških govornikov o motivaciji, pa trdi, da si samo 3 % Američanov dejansko vzame čas, da si svoje cilje zapiše.

Žal, kajti to je prvi razlog, da ne uspemo doseči tega, kar smo želeli ali hoteli: pomanjkanje jasno določenih - napisanih - ciljev. Če smo brez določenih ciljev, je podobno, kakor če bi streljali v zakrito tarčo. Kako boš zadel tarčo, ki je verjetno niti ne vidiš? Če ne veš, kam greš, ne boš prišel nikamor! Delovanje brez načrtovanja je prvi razlog za neuspeh. Zakaj je postavljanje ciljev tako pomembno?

Razlika med znanjem o tem, kaj moram storiti, in uresničevanjem tega, kar vem

Pri mnogih dejavnostih ne vemo točno, kaj in kako bi storili. Če vam nekdo da primerna navodila, ni več težav, da ne bi vedeli, kaj morate storiti. Kljub temu je pridobivanje znanja ali vedenja šele polovica bitke. Dosti večji izziv za večino ljudi je, kako to znanje uporabiti in ustrezno ukrepati. Velika razlika je namreč med tem, kar veste, in uresničevanjem le-tega. Cilji so most, ki poveže oba bregova.

Ko so cilji pravilno postavljeni v podzavestni um, omogočijo delovanje. Ustvarjajo moč in motivacijo. Cilji te zjutraj vržejo iz postelje in naženejo v tek ali telovadnico, v službo ali kam drugam. Skrivnost, kako ostati ves čas motiviran, je v tem, da si postaviš čustveno nabite cilje - da jih zapišeš - in si nato ves dan in noč osredotočen le nanje. Ne odvrneš pogleda od njih. Cilj z namenom je gorivo, ki te žene naprej.

Morda misliš, da lahko svoje obnašanje v celoti zavestno nadzoruješ? V resnici je tvoja podzavest tista, ki nadzoruje tvoje obnašanje. Če veš, kaj moraš storiti, a se kar nekako ne moreš spraviti, da bi to v resnici storil, po vsej verjetnosti pošiljaš svojemu podzavestnemu umu negativna ali nasprotujoča sporočila. Obnašanja, ki jih povzročata podzavestna pogojenost, običajno imenujemo navade in strasti. K sreči je podzavest mogoče reprogramirati s pozitivnimi navodili in postati človek pozitivnih navad, prav tako kakor z lahkoto postaneš žrtev negativnih navad. Vse se začne z zavestno odločitvijo in napisanimi cilji.

Drage srčice in srčki, nadaljevanje sledi.

Utrinek:

ORLIČ

Zgodba iz zbirke: Božo Rustja: **Zgodbe za dušo**

Nekoč je kmet šel skozi gozd in našel majhnega orla, ležečega na zemlji. Bil je ranjen in je umiral. Pobral ga je in ga odnesel domov. Redil ga je v kokošnjaku z drugimi piščanci. Orlič se je hitro navadil jesti piščančjo hrano in se obnašati kot piščanec. Čez dolgo časa je v tisti kraj prišel poznavalec ptičev in videl, kako orlič je zrnje in črve ter živi na kmetiji. Poln presenečenja je rekel kmetu: »Kako to, da rediš orliča s piščanci v

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče sv. Jožefa, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

kokošnjaku? Orel je kralj ptic. Ustvarjen je za letenje, ne pa, da živi na kmetiji in je s piščanci!« Kmet je odgovoril: »Kaj drugega bi mogel storiti? Našel sem ga, ko je bil zelo majhen. Prinesel sem ga sem in ga imel v kokošnjaku. Videti je bilo, da je zadovoljen s tem, da je eden izmed piščancev.« Poznavalec ptičev je rekel: »Dragi moj prijatelj, zmotil si se. Orel je orel. Naučiti ga moramo leteti. Uresničiti energijo, ki je v njem in dobre lastnosti, ki jih ima. Samo ko jih bo v polnosti uporabljal, bo našel srečo in popolno uresničitev.« Poznavalec je takoj vzel orliča v roke in ga poskušal naučiti letenja. Toda vse zaman. Orlič ni hotel niti razpeti kril. Bal se je leteti. Ni niti vedel, kako bi lahko letel! Spet je dvignil orla s tal. Tokrat ga je držal visoko nad glavo. Potrpežljivo mu je rekel: »Pripadaš nebu, pogledaj proti nebu, daj, razprostri krila, začni leteti.« Orlič je bil zmeden in prestrašen. Ko je videl, kako si piščanci nabirajo hrano po zemlji, je z vso težo padel na zemljo in se jim pridružil. Toda poznavalec ptičev ni obupal. Vedel je, da v duši te ptice bije orlje srce, ki utripa za odličnost in teži po njej. Drugi dan ga je vzel na vrh bližnje gore in govoril: »Poleti, poleti, dragi orlič. Razprostri krila. Povzpni se na višave. Zleti, zleti! Ti si orel! Lahko letiš. Tvoja domovina je nebo. Višine te kličejo. Nisi namenjen za zemljo. Razprostri krila in poleti!« Končno se je orlič začel veseliti. Navdušenje se je dotaknilo kril. Prišlo je do njegovega srca. Naenkrat je orlič vztrepetal. Nekaj se je vzbudilo v njegovi duši. Počasi je razširil krila in zamahnil z njimi. Končno se je odtrgal od zemlje in začel leteti. Oči je usmeril k sijočemu soncu. Čedalje hitreje in vedno više se je dvigal. Dosegel je nedosegljive višine neba!

Medsebojni odnosi:
Milena Jean

LOČITEV JE LAHKO TUDI REŠITEV

Ko sem februarja prišla na srečanje skupine srce, so me pretresli obrazi nekaterih članov in članic. Polni bolečine in zagrenjenosti, ker jih je zapustil ljubljeni partner. Prevarani in osamljeni v svoji bolečini. Moja izkušnja je drugačna. Sama sem si želela ločitev in zame je bila to tudi odrešitev iz morečega, hladnega in pogosto sovražnega ozračja, ki ni slabo vplival samo name, ampak tudi na otroke. Ločitev je bila zame pridobitev svobode, možnost, da zadiham s polnimi pljuči in zaživim.

Vendar pa je tudi mene bolelo: Zakaj ravno jaz? Vedno sem si želela družino, ljubečega in skrbnega moža, otroke, varnost in topel dom. Pa nikoli ni bilo ljubečega moža, ni bilo varnosti niti topline. Zakaj Gospod ni uslišal te moje življenjske želje? Edino resnično pomembno? Ta zakon je vzel tudi moje zdravje. Duša namreč odseva na telesu. Le zakaj si to dopustil, Gospod? Toda začelo se mi je razkrivati, zakaj je Gospod dopustil mojo bolečino. To izkušnjo sem potrebovala. V vsej njeni razsežnosti. Duševno trpljenje in telesno bolezen. Vse to me je preoblikovalo. Zato lahko danes z vsem srcem rečem: Hvala, moj Bog, da si vodil moje življenje po tej poti. Morda se sliši nemogoče in neverjetno. Pa vendar: Trstenjak pravi, da smo kljub trpljenju lahko srečni. Pravzaprav pravi, da kdor v svoje življenje ne vračuna trpljenja, nikoli ne more biti srečen. Trpljenje je sestavni del našega življenja. Včasih dolgo traja, da smo ga sposobni sprejeti. A to je edini način, da lahko živimo naprej. Pred poroko sem bila neodgovorna, mislim, da nisem znala ceniti prave ljubezni. Mogoče je niti nisem poznala. Takrat sem bila drugačna. Danes pa, zaradi vseh teh izkušenj in preizkušenj, lahko rečem, da znam ceniti ljubezen, da znam ceniti življenje in drobne trenutke veselja, ki jih srečujem na življenjski poti. Ne čutim se prikrajšane in ogoljufane. Vem, da sem morala izkusiti trdoto življenja, neizprosnost in bolečino, da sem danes to, kar sem. Seveda moram priznati, da upam na modrost cerkvenega sodišča in odrešilno rzsodbo, ki mi bo dala možnost, da ponovno zaživim, tokrat iz prave ljubezni, z nekom, ki zna ceniti življenje in spoštovati bližnje.

Vsak nosi v srcu svoje hrepenenje. In prav je tako. Brez hrepenenja nimamo nikakršne prihodnosti. Hrepenenje nas usmerja in vodi naprej. Zaradi hrepenenja lahko gremo skozi težave in premagujemo življenjske ovire. Tudi vam želim, da bi v svoji izkušnji znali najti predvsem pozitivne stvari, da bi znali sprejeti svoj položaj in razumeti, da vsako trpljenje krepí človeka, mu daje modrosti in ga preoblikuje. Ampak najprej moramo svoje trpljenje, svojo izkušnjo sprejeti. Nikomur ne priporočam ločitve. Za zakon se je vredno potruditi. Ampak če smo to že morali doživeti, moramo tudi sprejeti in živeti iz te izkušnje, najti veselje drugje, upati in moliti, da bomo srečni kljub temu ali prav zaradi tega.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče sv. Jožefa, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

Pet članov Srca: Marija Cigoj, Marjana Kos, Vilma Moderc, Helena Škrlep in Tomaž Zupanc, je zadnji julijski konec tedna, bil je kar vroč, romalo po evropski pešpoti E6 od Vuhreda do Motnika. V Mozirju pa so se nam v soboto in nedeljo pridružile še Bernarda Rifel, Božena Opara, Helena Reščič in Veronika Jeretina. Marjana, ki je pot pripravila - zamislila si je ustrezne etape in rezervirala prenočišča - jo je sprva načrtovala od Radelj ob Dravi. Ker pa je vlak Ljubljana-Maribor zamujal (bilo nas je ravno toliko, da smo lahko uveljavljali julijsko-avgustovski skupinski popust Slovenskih železnic!), smo morali čakati na naslednji avtobus. Zaradi vročine in zamude smo se odločili, da izstopimo kar na desnem bregu reke. Sprehod čez Radeljsko polje bomo tako opravili drugič, ko se bomo v naslednjih letih morda podali po E6 na avstrijsko stran in naprej do Finske. Nahrbtniki so bili napolnjeni s skromno poletno garderobo, a štiridnevna tura jih je vendarle obtežila: dodatno obuvalo, palerina ali dežnik, kaka konzerva ... Vilma, ki se mora prehranjevati dietno, je imela še posebno vrečko s hrano in do zadnjega je "krmila" tudi vse druge. Sicer pa smo se v naseljih lahko založili po trgovinah, gostilnah in bencinskih črpalkah oziroma planinskih domovih, kjer smo prenočevali. In naša skrbna voditeljica je poskrbela tudi za duševno hrano: za vsakega popotnika je spela drobno, lično brošurico s pesmimi, berili in evangeliji za te štiri dni.

Pred kapelico sv. Janeza v Vuhredu smo zmolili očenaš za srečno pot, se kar za cesto uredili za pohod in se začeli vzpenjati na Pohorje. V gozdu smo pomalicali, čeprav je že grmelo. Bog je bil resnično z nami: brez škode smo prevedrili hudo nevihto s točo v utici pri lovskem domu. Zato smo ves čas vremenske ujme s pesmimi in pripravljenim branjem slavili našega Stvarnika. Ko se je končala, smo hodili po kupih nanesene toče. A ostalo je toplo in mogoči so bili lepi razgledi po pohorskih gozdovih. Prvi dan se nam je vtisnila v spomin cerkva sv. Antona na vrhu 854 m visokega griča, od koder je segel pogled na Kozjak, Uršljo goro in Peco. Naselje, na široko razloženo okrog njega, se imenuje Sv. Anton na Pohorju. Menda smo porabili kar dve uri, preden smo ga vsega prehodili.

Toda vzpeti se je bilo treba do Grmovškovega doma pod Veliko Kopo (1542 m, kar je ob Snežniku najvišja točka na E6). Bilo je strmo in temnilo se je, pot nam je oteževala še obsežna poseka, tako da smo si res močno želeli doseči cilj. Po tem smo bili poplačani s toplo "hotelsko" hrano in udobno posteljo v apartmajih s prhami. Vse do kočice nas je spremljala majhna črno-bela psička, ki smo jo krstili za Dorico, in se nas vztrajno držala, čeravno smo jo podili domov. Nahranili in napojili smo jo z vsem, kar smo premogli. Premišljevanje, kaj bomo s tem zvestim psom po treh dneh, je bilo nepotrebno - zjutraj je ni bilo več, verjetno se je pridružila prvim popotnikom.

Ker smo zaspali komaj pred polnočjo, smo naslednji dan (po samopostrežnem zajtrku med rokometiški in nogometiški) nadaljevali pot šele ob 9h. Čakal nas je spust 1000 m v Mislinjsko dolino in čudoviti razgledi z zahodne strani Pohorja. Ravno za kosilo smo v Turiški vasi prečkali Mislinjo in dosegli slovenjgraško pisto, in četudi smo bili opremljeni z gojzarji, nahrbtniki in pohodnimi palicami, so nam v letališki restavraciji postregli kakor najiminitnejšim gostom. Potem smo Pohorju kazali le še hrbet in jo onstran doline v Šmiklavžu spet ubrali navkreber proti grebenu Slemena. Skoraj smo spustili dušo pri vzponu na razvaline mogočnega gradu Vodriž iz 14. stoletja. Tam nas je dežek blagodejno poškopil, malo smo zgrešili in spet našli pot - ni namreč povsod svežih markacij. Skupne molitve tega dne nismo opravili, smo pa večkrat navdušeno peli pesmi iz naše pesmarice, da je bil korak lažji. Toda temnilo se je že, ko smo dosegli Zgornji Razbor s slikovito cerkvico sv. Danijela. Bili smo na smrt utrujeni in hoteli smo prespati kar v vaški gostilni, a gospodarica se je naslednji dan odpravljala v toplice in nas ni mogla sprejeti. Pač pa sta nas njen sin in njegov bratranec z avtomobiloma potegnili do Andrejevega doma na Slemenu (1086 m). Razen zahvale nista sprejela nič za to uslugo! Vozili smo se dvajset minut, hodili bi pa dve uri.

Tudi skupinskih ležišč smo bili veseli. Ponoči se je razbesnela nevihta in zbudili smo se v prečudovito jutro. Vstali smo bolj zgodaj, da nam ne bi spet zmanjkalo dneva za hojo. Tokrat smo sledili potem XIV. divizije in pri Žlebnikovih naleteli na spomenik padlemu pesniku Kajuhu. Gospodarica je povedala, da je ponoči udarila

---

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče sv. Jožefa, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

strela v dvestoletno lipo in da so jo prišli reševati gasilci. Temačni gozdovi s strmini gozdnatimi pobočji so nas spremljali še naprej. Tik pred Belimi Vodami smo se ženske vzpele v Mornovo zijalko (srednjepaleolitsko najdišče), Tomaž pa si jo bo morda ogledal kdaj s svojimi fanti, ko bodo prikolesarili mimo.

Pri gostilni Grebenšek se nam je za nekaj ur pridružila na poti proti Mozirju s. Judita, p. Vili pa nam je odpeljal nahrbtnike. Četudi smo bili olajšani za težo na hrbtu, spet ni bilo le dve uri hoda, ampak še eno povrh, preden smo prispeli v Mozirje. Tam so nas pričakale še preostale štiri pohodnice in Marjanina prijateljica Branka. Tako smo okrepljenih glasov lahko poskrbeli za lepo bogoslužje, ki ga je v cerkvi sv. Jurija opravil p. Vili, in se zahvalili za že prehojeno pot. V bližnji piceriji smo potolažili prazne želodce in se nismo upirali Veronikinemu doma spečenemu kruhu. A to še ni bil konec dobrot: bili smo povabljeni na prigrizek k Marjaninim staršem v Ljubiji. Kraljevsko sta nas sprejela, potem pa nam je oče odpeljal nahrbtnike in hrano na naslednji cilj: Kočo na Čreti (870 m).

Del poti nas je pospremila Branka in nas obdarila z doma kuhano marmelado. Vzpon ni bil težaven, le vlekel se je tja do vrha s cerkvijo sv. Marije, zaradi katere se je vasi prijelo ime Marija Čreta. Medtem ko smo se ženske mudile z obiranjem okusne divje češnje, se je spet znočilo in zaradi nepreglednih označb smo komaj našli kočo. Oskrbnik nas je počakal, potem pa je bila hišica naša do jutra. Na varnem pred dežjem (ponoči je znova lilo) smo dočakali še zadnji dan - nedeljo. Ženski del naše družine je bil zanimiv za mnoge neporočene tamkajšnje moške in so nas hoteli zadržati do velike maše pri Mariji Čreti. Toda morali smo pravočasno na pot. Dan je bil znova zelo toplel, a v gostih gozdnih temnih grap nam ni bilo vroče, nasprotno, bilo je prav prijetno. Ob križu nad Vranskim smo prebrali nedeljski berili in evangelij ter zapeli, preden smo se odpravili proti Motniku. Mimo cerkve sv. Jošta smo se podali še na sosednje pobočje k cerkvi sv. Gervazija in Protazija. Tam smo si privoščili zadnjo skupno malico in poležavanje na soncu. Ni se nam zdelo, da bi bila pred nami še dolga pot, in vendar smo spet hodili uro več, kakor je bilo napisano: spust s Črete in od prevala Lipa vzpon čez Menino. Šele onstran je bil Motnik in dva avta za popotnike z dobrovoljnim Tomažem Rozmanom.

Tako smo se navezali na to naše popotništvo in drug na drugega, da kar nismo mogli narazen. Zato smo podaljšali druženje še s sladoledom na Vranskem. Pot nas je obogatila s pogovori, skupno pesmijo in molitvijo, z lepimi razgledi in doživetji. Srečali smo čudovite ljudi in Bog nam je bil naklonjen z vremenom in dobrim korakom. Zato smo se vsi navdušeni pogovarjali že o tem, kako in kdaj bi dokončali slovenski del te evropske pešpoti. Hvala Marjani, da nam je omogočila ta lepi pohod, hvala njenim staršem in hvala p. Viliju.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče sv. Jožefa, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

Odmevi:
Bernarda Rifel

ROMANJE NA SVETE VIŠARJE

V soboto, 9. septembra 2006, smo se udeležili prvega romanja skupine SRCE, na Sv. Višarje. Organizacijsko plat sta prevzela Tomaž Rozman in Vilma Moderc, za duhovno spremstvo je skrbel p. Viljem Lovše, vloga vodnika in neutrudnega razlagalca pa je imel prof. dr. Peter Vencelj.

Zjutraj smo z avtobusom krenili iz Ljubljane in v Kranju je prisedlo še nekaj sopotnikov. V Kranjski Gori smo imeli prvi postanek, da smo popili kavico, Tomaž in Vilma pa sta priskrbela vozovnice za žičnico. P. Vili nas je povabil, da smo v srcu obudili svoj 'romarski' namen, g. Peter pa nam je govoril o pokrajinah v Italiji, kjer živijo Slovenci.

Ustavili smo se ob vznožju 1790 m visokih Višarij, v kraju Žabnice. Peščica udeležencev se je peljala z žičnico, večina pa se je odpravila, po ves čas vzpenjajoči se poti, peš. Dan je bil sončen, brez oblaka, nekateri so menili, da je izjemen. Ob poti je nekaj kapelic, kjer smo se ustavljali med molitvijo Marijinega križevega pota Tomislava Ivančiča. P. Vili je bil med pohodom na voljo za spoved ali pogovor. Ves čas je potekala naša zunanja in notranja pot in obe sta se prepletali.

Postanek za malico je bil na Višarski planini (1580 m), na blazinah mehke trave. Skozi eleganco macesnov je prosevala temna modrina jasnega neba. Ogledovali smo si gorski greben Kamniti lovec, prikazala sta se Mangart in Jalovec. Na vrhu nas je objel značilen prizor Sv. Višarij: cerkva, vse naokrog pa venec gora - Karnijske Alpe, Julijci ...

P. Vili je daroval sv. mašo. Povabil nas je, naj tu, na stičišču treh narodov, računamo na Gospodovo moč, naj zajamemo iz tega, kar smo zanj. Marija nas uči sprejemati iz Njegove ljubezni. Ljubljeni sinovi in hčere smo. G. Peter nas je seznanil z legendo o pastirju, ki je videl Marijin kipec med ovčkami, o čudovitih freskah Toneta Kralja in drugih značilnostih tega romarskega svetišča. Na oltarni mizi je bil pogrnjen prt s slovenskim napisom: Višarska kraljica, pomagaj nam. Zanimivo je, da se tu v cerkvi nadaljuje križev pot, ki se začne prej, ob vznožju pešpoti. Blagi višarski župnik nam je podaril podobice in se zahvalil za obisk. V Žabnice smo se vsi vrnili z žičnico. Potem smo se odpeljali na avstrijsko stran do Beljaka in obiskali gotizirano romansko cerkev Marija v Zilji. V glavnem oltarju je reliefna milostna podoba Marije Zavetnice s plaščem, na freskah pa je upodobljeno Jezusovo trpljenje in vstajenje ter Marijino vnebovzetje. Posebnost je gotski krilni oltar s prizori iz Marijinega življenja. Na stranskem oltarju je redka podoba smrti sv. Jožefa.

Nekdo se me dotakne in prišepne: Poglej na strop. Nad nami je naslikano srce. Simbolika?

Z avtobusom se peljemo naprej po Koroškem, mimo Šentjakoba v Rožu. Ustavimo se še v cerkvi v Podgorjah (Marija Elend). Všeč mi je lipa pred vhodom, tako kakor pred prejšnjo cerkvijo.

Vstopimo, da bi nam g. Peter še kaj povedal iz svoje zakladnice vedenja o zamejskih Slovencih in krajih, kjer živijo. Ravno je pozvonilo k maši, zato smo hoteli oditi, a oglasila se je slovenska Marijina pesem. Z veseljem smo pritegnili. Tudi uvodni nagovor je bil v slovenščini, potem pa se je maša nadaljevala v nemščini - za te kraje so značilne dvojezične sv. maše. Ob koncu smo bili hvaležni Bogu, šoferju za varno vožnjo, p. Viliju za sopotništvo in g. Petru za izredno vodenje.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče sv. Jožefa, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

PROGRAM DELA SKUPINE SRCE V ŠOLSLEM LETU 2006/2007

Helena Reščič

Na junijskem srečanju skupine smo se pogovarjali tudi o željah za prihajajoče šolsko leto 2006/2007. Iz pogovora in izpolnjenih vprašalnikov smo izluščili najpogostejše predloge in oblikovali program osrednjih tem srečanj:

- Nenasilno sporazumevanje
- Čustveno izsiljevanje
- Medosebni in medgeneracijski odnosi
- Partnerstvo, ki je minilo, in starševstvo, ki ostaja
- Čustva
- Finančna samostojnost

Za vse naštetje teme bomo povabili k sodelovanju strokovnjake za posamezna področja. V decembru in marcu bosta srečanja namenjeni pripravi na božič oz. veliko noč z možnostjo spovedi in osebnega pogovora.

Kot je že v navadi, bomo srečanja pričeli z molitvijo, vendar nekoliko daljšo in bolj poglobljeno kot doslej.

Družabni del srečanj bo ostal nespremenjen: spomnili se bomo vseh, ki bodo v tekočem mesecu praznovali god ali rojstni dan, ter se skupaj poveselili. Srečevali se bomo zadnje ponedeljke v mesecu.

Skupina pri Sv. Jožefu postaja zelo velika, zato smo že spomladi razmišljali o možnosti ustanovitve še ene skupine v Ljubljani. Tako bo v primeru dovolj velikega zanimanja začela delovati še skupina pri Uršulinkah v Ljubljani. Skupino bo vodila sestra Judita Mihelčič, termin srečanj je petek zvečer, program bo podoben, vse druge dejavnosti pa bodo namenjene obema skupinama

Tudi letos bomo organizirali več delavnic za starše in otroke: adventno, cvetnonedeljsko in slašičarsko, saj je bila tudi ta lani dobro sprejeta in dobro obiskana.

Načrtujemo tudi duhovno-rekreativni vikend za otroke in starše med počitnicami, v adventnem in postnem času bodo organizirane duhovne vaje za razvezane.

Enkratmesečno bomo poskrbeli tudi za izlete v naravo:

oktober: izlet na Rajske livade nad Gozd-Martuljkom - vodi Vilma Moderc

november: dvodnevni izlet po odseku peš poti E6 od Trojan do Grosuplja - vodi Marjanca Kos

januar: sprehod po enem od gričev v okolici Ljubljane (odvisno od snežnih razmer) - vodi Helena Reščič

februar: smučanje in sankanje na Sv. Višarjah - vodi Marta Fackovič

april: izlet na Zasavsko Sveto goro - vodi Helena Reščič

maj: pohod po Krpanovi poti (izhodišče v Velikih Blokah) - vodi Marjanca Kos

juni: vzpon na Špik Hude police (v Italiji) - vodi Vilma Moderc

Tudi za poletje načrtujemo nekaj dejavnosti, predvsem izlete v naravo, pohod po evropski pešpoti, romanje v enega izmed Marijinih svetišč v zamejstvu, če bo dovolj zanimanja, skupno letovanje in verjetno še kaj.

Napovednik dogodkov je objavljen tudi v zgibanki, o točnih datumih raznih dejavnosti pa boste obveščeni tudi po glasilu, elektronski pošti in na srečanjih skupine Srce. Lepo vabljeni, da se v čim večjem številu udeležujete srečanj, izletov, delavnic in drugih dejavnosti, ki smo jih pripravili za vas.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče sv. Jožefa, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

Koledar prireditev v oktobru in novembru

- V soboto, 7. 10. 2006, bomo odšli na planinski izlet na Rajske livade nad Gozd-Martuljkom - vodi Vilma Moderc; informacije in prijave po tel.: 031 321 652, ali po elektronski pošti: vilma.moderc@siol.net. V slabem vremenu bo izlet preložen na soboto, 21. oktobra.
- Lepo vabljeni na **duhovne večere ob sredah po večerni maši**. V oktobru jih vodi p. Viljem Lovše; teme: 11. 10. Razpoložiti srce; 18. 10. Prebuditi željo; 25. 10. Pognati korenine; 8. 11. Sprejeti novo ime; 15.11. Hvaležna odločitev.
- Šola za poslanstvo, ki poteka v Duhovnem središču svetega Jožefa, vabi k vpisu v tem akademskem letu. Vpis v vsakega od treh programov je možen še **do 3. oktobra 2005**. Več o šoli in njenem programu najdete na spletnih straneh [Šole za poslanstvo](#) in v zbiranki, ki je na voljo v Duhovnem središču.
- **Seminar Osební dnevnik** bo v prostorih Duhovnega središča sveti Jožef v Ljubljani. Prvi del bo od 7. do 9. 10. 2005, drugi pa od 11. do 13. 11. 2005. Seminar vodi mag. Silvo Šinkovec s sodelavci. Prijave do 4. 10. 2005.
- V Duhovnem središču svetega Jožefa v Ljubljani tudi letos vabijo v [Šolo za starše](#), ki poteka v tem središču ter na nekaterih župnijah in šolah. Ogledate si lahko tudi letošnji [razpored in urnik Šol za starše](#) na naslovu: <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/700>, zbiranke pa so na voljo tudi v Duhovnem središču. Informacije in vpis: 01/438-39-81, 041/785-111 ali silvo.sinkovec@rkc.si.
- Od 16. 10. 2006, ob ponedeljkih, ob 20.00, bo p. Ivan Herceg DJ vodil, polletni 30-urni seminar z naslovom FILMSKI JEZIK - UMETNOST IN TEHNIKA.

Oglasi, obvestila

- Naslednje srečanje skupine bo v ponedeljek, 23. 10. 2006. Lepo vabljeni k sv. maši za razvezane ob 19h, srečanje bo po maši.
- Srečanja skupine SRCE v tem letu bodo še: 23. oktobra, 27. novembra, 18. decembra, 29. januarja 2007, 26. februarja, 26. marca, 23. aprila, 28. maja, 18. junija, 23. julija in 27. avgusta 2007.

* * * *

- **Vsa glasila skupine SRCE so na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da obiščete njihovo spletno stran, kjer so vedno na volji sveži podatki o raznih dogodkih, duhovnih vajah...
- V letošnjem šolskem letu smo razširili uredniški odbor glasila in upamo, da bomo s tem še izboljšali kakovost.
- Vsi bralci glasila SRCE ste lepo povabljeni, da s svojim prispevkom popestrite in obogatite naše glasilo. Prispevke pošljite po el. pošti na naslov: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče sv. Jožefa, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).